

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa M. T.-B.

przeciwko C. B.

o zapłatę 29.113,11 zł,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2010 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 15 lipca 2010 r., sygn. akt X Ga (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Ł. oddalił wniosek powódki o uzupełnienie wyroku co do zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że dnia 7 czerwca 2010 r. pełnomocnik powódki złożył wniosek o uzupełnienie wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 28 maja 2010 r., sygn. X Ga (...), co do zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Podniósł, że wniosek o zwrot kosztów zgłosił w odpowiedzi na apelację. Jedyne na skutek oczywistej omyłki domagał się zwrotu wspomnianych kosztów od powódki na rzecz pozwanego zamiast od pozwanego na rzecz powódki.

Sąd Okręgowy uznał, że nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku o zwrot kosztów, albowiem odpowiedź na apelację i zawarty w niej wniosek o zwrot kosztów są

– z powodu złożenia odpowiedzi na apelację po upływie terminu przewidzianego w art. 372 k.p.c. – bezskutecznymi czynnościami procesowymi (art. 167 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik powódki zarzucił naruszenie art. 109 w związku z art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c. i wniósł „o zmianę postanowienia w całości poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że odpowiedź na skargę kasacyjną, wniesiona po upływie przewidzianego w art. 398⁷ § 1 k.p.c. ustawowego terminu, nie stanowi odpowiedzi na skargę kasacyjną, a jedynie pismo procesowe (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2000 r., I CKN 1071/00, MoP 2002, nr 19, s. 868). Nie ma powodów, aby inaczej traktować spóźnioną odpowiedź na apelację. To oznacza, że w postępowaniu apelacyjnym – wbrew odmiennemu stanowisku Sądu - został przez profesjonalnego pełnomocnika skarżącej zgłoszony wniosek o przyznanie kosztów postępowania za drugą instancję. Nie ulega też wątpliwości w świetle okoliczności sprawy, że wspomniany wniosek został zgłoszony w terminie przewidzianym w art. 109 § 1 k.p.c. (spóźniona odpowiedź na apelację została złożona w dniu 15 kwietnia 2010 r., a rozprawa apelacyjna odbyła się 28 maja 2010 r.).

W tej sytuacji brak w wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie żądania zasądzenia kosztów procesu za drugą instancję – mimo zgłoszenia wniosku – uzasadniał wniosek o uzupełnienie wyroku co do kosztów postępowania apelacyjnego. W konsekwencji nie było – jak trafnie zarzuciła skarżąca – podstaw do wydania zaskarżonego postanowienia ze wskazanych przez Sąd powodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁶ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).